

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme sekä Herraltamme, Jeesukselta Kristukselta!

Juhliva seurakunta!

Veljemme ja sisaremmme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa!

Tämän päivän Raamatun teksteissä Jumala tuo eteemme, parantumattomasti sairaita, Jumalan vapauttavaa ihmettä odottavia ja toivonsa menettäneitä ihmisiä.

Heitä on spitalinen kunnioitettu, voitokas sotapäällikkö Naaman. Syntymästään asti rampa mies, joka ei pystynyt itse kävelemään. Hänet kannettiin joka päivä temppelin portille pyytämään almuja ohikulkijoilta ja sitten sokeana syntynyt, temppelistä poisajettu mies, jonka Jeesus kohtaa.

Jeesus oli Jerusalemin temppelissä. Hänen ympärillään olivat opetuslapset ja vastustajat. Nähdessään Jeesuksen teot opetuslapset uskoivat, mutta vastustajat eivät. He alkoivat haastaa riitaa.

Heidän torjuva epäuskonsa kuin ruoski Jeesusta voimakkain kiukunpuuskin. He tarttuivat kiviin. Epäusko on merkillistä sokeutta. Se katsoo mutta ei näe. Näkee mutta ei tunnista. Vartiopaikalla seisovat merkitsivät Jeesuksen polttomerkillä sanoen: Hänessä on saatana! Näin Jeesuksesta tuli vainottu vastustaja, joka heti piti kivittä. Mutta Jeesus piiloutui ja lähti temppelistä. Vielä ei ollut koittanut vapauttajan ja sovitusuhrin – ristinkuoleman- hetki.

Evangelistan kertomus on hyvin puhutteleva. Jeesus näki sokean. Opetuslapsetkin mitä todennäköisemmin ymmärsivät mitä tapahtui. Tällainen näkeminen on jumalallinen tapahtuma. Kivenheittäjät kaikkoavat. Jeesus pysähtyi. Opetuslapset kokoontuivat hänen ympärilleen. He näkivät ja heihin vaikutti syvästi se tapa miten Jeesus näki sokeana syntyneen matkalle lähteneen miehen.

Samassa lähtivät ajatukset liikkeelle. Tiedämme mitä Raamatun aikaan ajateltiin sokeana syntyneestä. Vajavuudet ja parantumattomat sairaudet olivat silloisten käsitysten mukaan synnin seurausta. Tilanne oli vielä hankalampi kun oli kyseessä sokeana syntynyt. Jopa vanhemmat sekä aikaisemmat sukupolvetkin joutuivat epäilyksen alaisiksi. Tätä taustaa vasten nousivat opetuslasten kysymykset. Kuka tässä tapauksessa on tehnyt syntiä?

Jeesus lähestyy aivan toista kautta sairasta ihmistä. Elämän näkökannalta katsottuna päämääränä on ihmisen elämän parantaminen ja ihmisen vapauttaminen oikeaan elämään, kun taas syntisyyden näkökulmasta riittää, että syyllinen löytyy, jonka voi sitten nimetä sairauden tai onnettomuuden aiheuttajaksi. Kun lapsen elämä suistuu raiteiltaan sanomme, että hän itse tai hänen vanhempansa ovat toimineet väärin. Kun avioliitto särkyä, etsimme syyllistä. Kun jokin valtio joutuu vaikeaan tilanteeseen alamme silloinkin etsiä syyllistä. Sellainen on maailma.

Jeesus tarkastelee asiaa aina elämästä käsin. Tästä syystä hän näkee toisin tilanteemme ja mahdollisuutemme. Hän ei etsi syntipukkia. Jeesus lihaksi tullut sana vapauttaa ihmisen elämään.

Näin Jeesus toimii, kun hän parantaa ja antaa syntejä anteeksi, kun hän nostaa ylös kuolemasta, helvetin kurjuudesta, toivottomuuden suosta. Silloin yöhön loistaa maailman valo.

Spitalisen Naamanin, joka oli voittanut useita taisteluita, täytyi nyt taistella itseään vastaan. Hän ei selvinnyt vaan hänen täytyi lähteä etsimään Jumalan lähettilästä Elisaa. Se, että palvelijan tuomasta käskystä hänen täytyi 7 kertaa kastautua Jordanissa, oli kova pala. Hän kieltäytyikin siitä. Hän olisi mieluummin valinnut Damaskoksen joen. Hänen täytyi kuitenkin tulla ymmärtämään, että vain Jumalan lähettiläeseen ja Jumalan sanaan täydellisesti uskoen hän paranisi.

Tiede ja usko eivät ole vastakohtia. Tänä päivänä on mahdollista parantua spitalista. Olympialaisissa, huippu-urheilijoiden joukossa, juoksi 400 metriä etelä-afrikkalainen mies, jolla oli proteesit jaloissa. Apostolien aikaan hän olisi saattanut vain elää kituutta almuja kerjäämällä. Biologit tutkivat kuinka voisi kasvattaa ihmisen fyysistä ja henkistä kapasiteettia, kuinka kitkeä pois huonoja ominaisuuksia, hävittää periytyvien sairauksien geenejä tai hidastaa ihmisen vanhenemista. Kysymys kuuluu: Missä on raja, jolloin Jumala sanoo: Tähän asti voitte edetä muttei pidemmälle. Tällainen tiede lumoo mutta johtaa myös harhaan. Siitä on seurauksena, että usko ja Jumalan lähettämä Kristus hylätään elämästä ja koko elinympäristöstä. Ilman uskoa ja Kristusta olemme tuhoon tumittuja. Elämämme on Jumalan kädessä. Hän vapauttaa meidät. Hän puhdistaa. Hän antaa elämälle mahdollisuuden.

On varmaa, että tarvitsemme täällä Suomessa niin kuin Unkarissakin, nyt ja tulevaisuudessa Jeesusta Kristusta, joka on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti niin kauan kuin elämää on maapallolla. Mihin suuntaan tahansa tiede kulkeekin, Jeesus, Jumalan lähettiläs on välttämätön ihmisille. Jeesus sanoo: Nyt on päivä. Olkaamme valon lapsia. Päiväsaika tarkoittaa, että Jeesus elää silloin kanssamme ja tekee työtään. Yöllä ei kukaan- ei Jeesuskaan- tee työtä. Niin kauan kun Jeesus on maailmassa, hän on maailman valo. Hän on armon tae.

Jeesus sylki maahan ja sekoitti syljen maan tomuun. Siitä tuli kuramaista massaa joka ei ollut mitään hienoa voidetta eikä ihmelääkettä. Se oli vain tavallista kuraa. Sillä hän voiteli sokean silmät tai silmäluomet. Näin hän teki näkeväksi sokean. Hän lähetti miehen Siloan lammikolle. Peseydy! Siloa- sana tarkoittaa lähetettyä. Mene lähetetyn luo. Peseydy hänessä! Mies meni ja palasi näkevänä. On olemassa raamatullisia ilmauksia, jotka viittaavat kasteeseen. Kasteessa on kysymys vanhan ihmistemme veteen upottamisesta. Vanha ihmistemme kantaa sairauksiaan, syntiensä seurauksia, kuolemantuomiota. Luonnossa metsän eläimet- peurat ja karhut- vapautuvat vedessä turkeissaan elävistä loisista. Ne hukuttavat näin veteen vertaimevät kiusankappaleet. Tässä Jumalan lähetti- Siloan lammikko Kristuksen vertauskuvana- ei pyyhi pois ainoastaan silmiä peittävää kuraa vaan pyyhkii pois myös sokeuden.

Mene Jumalan lähettämän lähetin luo! Kuunnelkaamme hänen tuomaansa ilosanomaa! Tämä lähetti on ristinkuoleman puolestamme kärsinyt, sairautemme ja sokeutemme itsessään kantanut, elävä Jeesus Kristus. Mene hänen luokseen! Vajoa sukelluksiin ja puhdistaudu! Jeesuksesta virtaa elävä vesi. Hänen verensä puhdistaa kaikesta liasta. Meillä on kaste ja ehtoollinen. Jeesus vapauttaa ja parantaa.

Näin tapahtui apostolienkin aikaan, kun Pietari ja Johannes tapasivat raajarikon temppeliin mennessään. He eivät antaneet almua vaan hän tapasi apostolien kautta itse Jeesuksen. Silloin sairaus hellitti, jalat vahvistuivat ja mies käveli. Hän kiiruhti heti ensimmäiseksi temppeliin kiittämään Jumalaa. Hän kuulutti jokaisella askeleellaan, että nyt on päiväsaika, jolloin Jumala tekee työtään elämän puolesta, ikuisen elämän puolesta.

Olemme päivän lapsia! Jeesus maailman valo loistaa ja tekee työtä meidän tähtemme. Tarkatkaamme rohkeasti sitä epäuskon saastaa, joka yhä uudestaan peittää näkökykymme, jopa sokeuttaa meidät. Siksi tarvitsemme Jumalan lähettiä, Jeesusta, joka puhdistaa ja parantaa ja väsymättä tekee työtään, jotta pysyisimme uskossa, seurakunnan yhteydessä ja ikuisessa elämässä. Eläkäämme päivän lapsina, ettei meidän yön tullessa tarvitsisi pelätä eikä joutua kadotuksen pelossa epätoivoon.

Aamen.